

tiltræde den, men jeg kunde ogsaa tænke mig, at man ved at opstille denne Ændring havde tænkt sig, at Skibsførerne af de Skibe, hvorom der her var Tale, som Regel formentlig vilde have en Indtægt, der falder over Grænsen, over de 2,400 Kr., og at man derfor ikke har fundet nogen Anledning til at medtage dem i § 24. Men for saa vidt dette skulde være Motiveringen, maa jeg dog sige, at jeg tror, at det vil være Tilfældet, at adskillige af de Skibsførere, her er Tale om, ikke have en Indtægt af 2,400 Kr., og at det derfor vilde være rigtigt at lade dem blive staaende inde under Statstilskuddet — i alt Fald finder jeg dette rigtigt, hvis man ikke i § 4 samtidig indfører en Ændring, der stryger den Forsikringspligt, man i øvrigt har opretholdt med Hensyn til disse Skibsførere.

Ændringsforslag Nr. 21 har jeg intet at indvende imod, men jeg skal dog gøre den Bemærkning, at jeg opfatter dette Udtryk „noget Bevis“ som i dette Tilfælde ensbetydende med „et efter Omsændighederne tilstrækkeligt Bevis“, og jeg mener at have nogen Anledning til at opfatte det paa denne Maade efter de Synspunkter, der tidligere fra Udvalgets Side have været gjorte gældende med Hensyn til Opfattelsen af denne Ændring.

Foruden af Udvalget, for hvis Flertals Stilling jeg saaledes meget maa takke, have enkelte Mindretal stillet til Dels meget indgribende Ændringer, Ændringer, der i bedste Fald vilde volde denne Lovs Vedtagelse meget betydelige og store Vanskeligheder. Under § 7 er der stillet et Ændringsforslag om, at alle de forsikrede efterladte faa Del i Erstatningen, altsaa ikke blot efterladte efter danske Søfolk, men ogsaa efterladte efter Søfolk af andre Nationer, uden Hensyn til, om disse andre Nationer give danske Søfolks efterladte en lignende Stilling. Det vilde efter min Mening være meget urigtigt og uheldigt at gaa til en saadan Udvidelse. Det ærede Medlem (Martin Olsen) mente, at det vilde være rigtigt at medtage denne Bestemmelse som en Slags Beskyttelse for danske Søfolk, men jeg tror, at den Fare, han mente, der kunde være til Stede, ikke vil betyde noget, idet det utvivlsomt vil vise sig, at de kulørte Søfolk — for at bruge en Hentydning, han kom med — jo ere inde under Forsikringen, og der vil sikkert ikke blive oprettet nogen særlig Forening for dem, men de ville komme ind under de almindelige Regler med Hensyn til Forsikring, som blive opstillede i Henhold til denne

Lov i øvrigt. Man vilde, naar denne Lovs Bestemmelser skulle følges — og det skulde de selvfølgelig — for saadanne Søfolks efterladte ogsaa komme ind i uhyre mange Vanskeligheder med Hensyn til Lovens Udførelse. Der opstilles jo visse Betingelser for, naar saadanne efterladte skulde kunne faa Andel i Forsikringen, der kræves f. Eks. Bevis i visse Tilfælde for, at de ægteskabelige Forhold ere legale etc., men jeg tror, at det vil blive indrømmet fra alle Sider, at dette kunde føre til de urimeligste Vanskeligheder saavel for Arbejderforsikringsraadet som i det hele for de Myndigheder, der skulde have med denne Lovs Udførelse at gøre. Jeg kan derfor saavel af reelle som af mere formelle Grunde paa ingen Maade tilraade at vedtage dette Ændringsforslag.

Under Nr. 22—25 have det ærede Medlem (Martin Olsen) og hans Meningsfælle endvidere stillet Forslag om visse Maader, paa hvilke de Repræsentanter, der ville være at indsætte i Arbejderforsikringsraadet for Arbejdsgivere og Arbejdere, skulde bringes i Forslag.

Det ærede Medlem mente, at der var skabt Præcedens for at gaa den Vej, som han og hans Meningsfælle her have foreslaaet, men det er ganske urigtigt. Forholdet er jo dette, at der i Øjeblikket er en Række Foreninger paa Søfartens Omraade, der ere samlede under Fællesrepræsentationen for dansk Søfart. Der foreligger ikke her noget som helst Forhold, der kan sammenlignes med de Forhold, som det ærede Medlem paapegede, og som havde givet Anledning til visse Bestemmelser i Fabrikloven. Den Hovedregel, som man nu her foreslaar, er jo, at Rederne og de forskellige faglige Organisationer „gennem“ Centralforeningerne for Arbejdsgivere og Arbejdere skulde bringe visse Personer i Forslag. Men de dels udprægede Rederforeninger, dels blandede Foreninger, der alt eksistere under Fællesrepræsentationen for dansk Søfart, ere jo ikke Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen eller andre Centralforeninger, og der vilde altsaa for saa vidt være Tale om at paalægge — eller i alt Fald antyde — en vis Tvang for disse Foreninger til at gaa ind under en vis Organisation, hvilket vilde være ganske urimeligt. Og endelig er Forholdet ogsaa dette, at der i alt Fald kun i meget ringe Udstrækning er Tale om Foreninger af Arbejdere, som ere inde under en Centralorganisation, der omtales eller hentydes til i Ændringsforslaget. — Der staaar endvidere, at denne Ret skulde